

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er fuldstændig korrekt, som hr. Vesselbo fremstiller det. Den model, der har ligget, tilskynder amterne til at sørge for, at der kommer så få som muligt i teatret, hvorimod den anden model vil tilskynde amterne til at få så mange som mulig i teatrene.

Spørgsmålet om, hvor mange der kommer i teatrene, har jo også noget at gøre med, hvilken indsats der gøres. Man begynder jo heller ikke at vurdere, om man skal have et hovedbibliotek i en kommune, på basis af, hvor mange der kommer. Jeg synes, det er fuldstændig absurd. Man skal have et hovedbibliotek i en kommune, og så må kommunen gøre en indsats for, at så mange som muligt benytter det bibliotek, ved at man i undervisningen på skolerne tager børnene hen til biblioteket, lærer dem at omgås det, gør det hyggeligt at være der osv.

Det er da en opgave, det er en fast udgift, man skal påtage sig, og så mobiliserer man folk til at udnytte det. Det samme med teatret. Hvis man har den faste udgift, så mobiliserer man folk til at deltage i det, i stedet for den der modsatte mentalitet, som hr. Vesselbo står for: jo mindre man får folk til at gå i teatret jo bedre er det. Det får altså ikke flere i teatret.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo sådan set det modsatte argument, jeg plæderer for: at der skal komme flere i teatret, og at det er dem, der kommer der, som skal have støtten. Derfor undrer det mig, at hr. Søren Søndergaard siger, at man ønsker at ændre det fra tilskuddet på abonnemeter til tilskud på befolkningsunderlaget.

Hr. Søren Søndergaard sagde, at amterne ikke tilskynder folk til at gå i teatret. Kunne vi ikke bare lige få det helt klart: Hvordan tilskynder amterne befolkningen til ikke at gå i teatret? Står de uden for med et vagtværn og siger, I må ikke gå ind, eller hvordan tilskynder man til ikke at gå i teatret? Når man bevilger millioner af kroner, er det så for at folk ikke skal komme? Jeg vil gerne have et klart svar: Hvordan tilskynder amterne folk til ikke at gå i teatret?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er ikke et spørgsmål om, at amterne tilskynder folk til ikke at gå i teatret. Det er et spørgsmål om, hvorvidt amterne tilskynder folk til at

gå i teatret, gør en indsats for, at folk kommer i teatret. Det er det, det handler om. Det vil de have mere motivation til at gøre i den model, som ligger her.

Det interessante er jo, at hr. Vesselbo siger, at hans politik går ud på, at der skal flere i teatret, men det er jo ikke det, der ligger i det. Det, der ligger i det, er, at for hver gang et amt får nogen til at gå i teatret, så påfører de sig selv en større udgift. Det er muligt, jeg har misforstået det hele, men sådan forstår jeg det system, der er i dag. Hver gang de får nogen til at gå i teatret, påfører de sig selv en større udgift.

Lad os forestille os, at det var sådan med bibliotekerne, at hver gang der kom folk ind og lånte bøger på bibliotekerne, skulle kommunerne have en større udgift til bibliotekerne. Helt ærlig, jeg tror ikke, at det ville være en god ordning. Jeg tror, det er en meget god ordning, at der er nogle biblioteker, der skal være nogle bøger, der skal være nogle faciliteter, og så må det altså være op til kommunerne at udnytte de faciliteter bedst muligt.

Jeg havde nær sagt, jo mere borgerne benytter det, jo mere tilfredse borgere, jo mere får kommunen ud af de penge, der bliver givet ud til bibliotekerne. Det er ligesådan med amterne i forhold til teatret.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg skal bare forstå det helt, for jeg bliver da mere og mere overbevist om, hvis jeg ikke havde været det tidligere, at det ud fra den argumentation, som hr. Søren Søndergaard kommer med, er vigtigt, at vi nedlægger amterne, for det går jo slet ikke på denne her måde. Derfor er det så vigtigt, at man får teatrene ud i nærdemokratiet, og at de teatre, som har en statslig funktion, skal have statsstøtte, så der kun er de her to niveauer. Det kan jeg jo så forstå ud fra de forudsætninger, som hr. Søren Søndergaard har forklaret, vil være den bedste model, for ellers kommer der slet ikke nogen mennesker i teatret.

Kl. 21.00

Men jeg skal bare vide, om det er korrekt forstået, at hr. Søren Søndergaard så under alle omstændigheder vil opretholde en hundrede procents kapacitet fra statens side – lad os sige rent hypotetisk, at det vil være på den måde – og så faktisk være fuldstændig ligeglad med, ligesom i eksemplet, hr. Søren Søndergaard gav med bibliotekerne, om der overhovedet kom nogen publikummer. Vil det sige, at det, Enhedslisten vil,